

er ganske sandt, hvad den ærede Ordfører sagde, at Theaterbygningen ikke er opført under den tilbørlige Kontrol i sin Tid. Det kan ikke negtes og skal heller ikke negtes fra Administrationens Side, at en meget stor Del af de høist fedjommelige Udgifter, som i de senere Aar ere komne paa, kunde være undgaaede, hvis der fra først af havde været ført en tilstrækkelig Kontrol. Men paa den anden Side maa jeg bemærke, at det dog ikke er saa galt, som den ærede Ordfører vil gjøre det til, at der er Fare for, at Bygningen skal falde sammen og maa bygges op paa ny. Det tror jeg, at jeg kan berolige det høie Thing med, at den Fare er ikke til Stede. Det er ligeledes rigtigt, hvad den høitærede Ordfører sagde, — jeg har oplyst Udvalget derom — at det vil være nødvendigt, det er der ingen Tvivl om, ad Aare at reparere Kuplen. Naar det ærede Udvalg har tilføjet Ordet „indtil“, hvad de 17,839 Kr. angaar, som skulde bruges til Hovedreparationen af Forbindelsesbygningen mellem det egentlige Theater og Magasinsbygningen, kan jeg ikke have Noget imod at acceptere dette Ord „indtil“. Dog maa jeg sige, at jeg ikke kan love, at man akkurat kan holde sig til denne Sum 17,839 Kr., men jeg opfatter dette Ord „indtil“ saaledes, at Summen ikke er kalkulatorisk, og jeg skal gjøre det mest Mulige for, at der ingen Overskridelser kommer, men skulde der komme en Overskridelse, skal den blive optaget paa Tillægsbevillingsloven, hvad jeg ellers ikke vilde have betraget som nødvendigt. Det er umuligt for nogen Minister, hvor Tale er om saadanne Reparationsarbejder, hvor der er Tale om at hugge Budjen af, at nedtage og gjenopføre en Balustrade eller en Gesims, at paatage sig en Forpligtelse til, at det kun kommer til at koste en bestemt Sum. Det kan ingen paatage sig. Ved Nybygninger kan man paatage sig en bestemt Forpligtelse til, at det kun skal koste saa og saa meget, og saa kan man indskrænke Planen, hvis det ikke kan lykkes at faae den opført derfor (Munterhed). Det har jeg gjort, da der var Tale om at opføre en ny Udstillingsbygning, og det da viste sig, at det for at faae den i en fuldkommen Stand vilde være hensigtsmæssigt at faae bevilget 17,000 Kr. mere end de 500,000 Kr., der fra først af vare bevilgede. Jeg foreslog da dette og paatog mig Forpligtelsen til, at det ikke skulde koste over 517,000 Kr., og det har ikke kostet en Øre derover. Det kan man gjøre ved Nybygninger, om end der kan være nogen Fare ved at paatage sig en saadan Forpligtelse, men man kan ikke paatage sig den over for Reparationer af ældre

Bygninger, hvor man ikke veed i Forveien, hvor Meget der skal rives ned. Naar Udvalgets Flertal ikke vil bevilge den Hædersgave og den faste Understøttelse, som jeg har stillet Forslag om under Nr. 79 og 80, antager jeg det dermed for givet, at disse Forslag ikke ville blive vedtagne her i Thinget, og jeg ser derfor ingen Grund til at lade de to Forslag komme til Afstemning og tager dem derfor herved tilbage. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 82 angaaende en Medsættelse, som jeg har foreslaaet, nemlig om ikke at bevilge 1,750 Kr., som paa Udvalgets Flertals Forslag er optaget med den Hensigt, at disse Penges skulle bruges til Forøgelse af 3 Forfatteres faste Understøttelse, skal jeg sige, at jeg opfatter denne Sum som en Sum, der stilles til Regeringens, til Administrationens Raadighed, men som denne ikke er forpligtet til at bruge, naar den ikke er enig med de ærede Forslagsstillere om Forudsætningen for dens Bevilling, da der ingen formelle Grunde er, som kan tvinge Regeringen til at bruge den, naar den ikke vil. Jeg har allerede ved 2den Behandling udtalt, at jeg ikke er enig i den Forudsætning, som ligger til Grund for dette Forslag, nemlig at Forfatterne Schandorph, Brøsbøll og Thorsjøe skulle have en forøget Understøttelse. Jeg er ikke enig, særlig hvad Schandorph angaar, i selve Realiteten. Jeg finder ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at yde denne Mand en forøget Understøttelse, og jeg er heller ikke enig med det ærede Udvalgs Flertal i hele den Maade, hvorpaa denne Sag er taget, idet jeg maa betragte det som høist uheldigt og som en mindre god Brug af Udvalgets Initiativret, at det optager uden Enighed med Ministeren Forslag til personlige Understøttelser. Jeg tror, at man, saa vidt man kan, bør modsætte sig noget Saadant. Jeg kan altsaa kun sige, at mit Forslag her vil have den Betydning, hvis det bliver vedtaget, at heller ikke en anden Minister end jeg, hvis jeg skulde gaa af i Løbet af Finantsaaret, vil kunne bruge disse Penges, hvorimod jeg, selv om de Herrer ikke vedtage Forslaget, ikke vil bruge dem. Men jeg kan jo gaa af, og saa kan en anden Minister komme til at bruge dem, de staa til hans Raadighed. Nu veed jeg ikke, hvorledes efter denne Erklæring de Herrer ville stille sig overfor Forslagene under Nr. 78 og 81, men det finder jeg mig med fuldstændig Ro i, jeg modtager ikke paa den Maade Forslagstilbud paa de personlige Understøttelsers Konto. Forslaget under Nr. 85 tager jeg tilbage, idet jeg slutter mig til Udvalgets Forslag under Nr. 86. Forslaget under Nr. 87 om et Vigkapel paa Faxe Kirke-